

sættelse. Det var man altsaa allerede paa det Tidspunkt vidende om, at der arbejdedes hen imod, og jeg tror, det bevirkede, at man paa det Tidspunkt, da der endnu ikke var saa stor Arbejdsløshed, og da man ikke med fuldstændig Sikkerhed kunde sige, at der vilde komme stor Arbejdsløshed, enkelte Steder stillede Nødhjælpsarbejder i Bero. Det er maaske haardt sagt, men jeg tror at turde sige, at for saa vidt den højtærede Minister har ment, at dette Lovforslag skulde være andet end Camouflage for, at den høje Regering ingen Indsats formaaede at gøre i den nuværende Situation, har han handlet mere end letsindigt. Navnlig i Betragtning af, at han er Repræsentant for en Regering, der jo væsentlig støtter sig til Arbejderne, forekommer det mig ikke, at den Udsættelse, som dette Forslags Fremkomst nødvendig maatte medføre med Hensyn til Iværksættelse af Arbejder, giver Indtrykket af, at den højtærede Socialminister har megen Forstaaelse af, hvilken Ulykke det er for mange arbejdsløse fremdeles at skulle gaa ledige i Stedet for at blive beskæftigede og kunne tjene mere, end de har i Understøttelse, selv om de ikke kunde opnaa helt den samme Løn som ved normal Beskæftigelse. Den højtærede Ministers Grunde forekommer mig altsaa ikke indlysende.

Den højtærede Minister anførte, hvad Arbejdsudvalgets Opgave var, og dets Opgaver nævnes jo i Loven, men jeg vil dog hertil bemærke, at Arbejdsudvalget er gaaet lidt videre, end selve Loven hjemler det. Det vilde der i og for sig ikke være noget at sige til, hvis det var kommet til et rigtigt Resultat og havde de rigtige Forudsætninger at gaa ud fra. Der forekommer forskellige almindelige Udtalelser i Betænkningen om Anvendelsen af Nødhjælpsarbejder. Ja, disse ligger jo nu ikke under Arbejdsudvalget, men under Amtsudvalgene, og jeg tror, de ligger rigtigt der, thi Amtsudvalgene kan sikkert som lokal-kendte bedst skønne over, hvad der egner sig til at udføres som Nødhjælpsarbejder, og hvad der ikke gør det. Men ogsaa om, hvor store Midler der er i selve Arbejdsløshedsfonden, har Arbejdsudvalget udtalt sig, og uden at spørge Bestyrelsen af Fonden, nemlig Arbejdsløshedsnævnet. Thi det er jo Arbejdsløshedsnævnet, der er Fondens Bestyrelse, og kun den kan give de Oplysninger, som det forekommer mig, at Arbejdsudvalget har manglet. Men det skal jeg senere komme tilbage til.

Den højtærede Socialminister citerede, hvad Arbejdsudvalget har udtalt angaaende Nødhjælpsarbejders Igangsættelse og An-

vendelsen af dem — det staar navnlig paa Side 7 og 8 i den af Arbejdsudvalget afgivne Betænkning —, og jeg skal nøjes med at henvise dertil. Men naar man fra anden Side har anført — den højtærede Minister gjorde det ogsaa her i Dag —, at ikke mange Kommuner havde benyttet sig af Adgangen til Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder, vil jeg gerne dertil svare, at der var jo dog nogle, der satte Nødhjælpsarbejder i Gang i 1921—24. Men en af Grundene til, at de ikke blev brugt saa meget, var, at navnlig i de Kommuner, hvor Socialdemokraterne havde Styrelsen, viste det sig, at Socialdemokraterne ikke ønskede at anvende Nødhjælpsarbejder og opnaa Tilskud hertil. Betingelsen var jo nemlig, at der enten skulde arbejdes paa nedsat Arbejdstid — det sagde man nu ikke saa meget til, heller ikke fra Socialdemokraternes Side, tror jeg at turde sige efter det Kendskab, jeg har faaet til Socialdemokraterne ved Samarbejdet med dem ude i Kommunerne, thi noget saadant skete jo ogsaa indenfor den private Industri — eller ogsaa, og det var navnlig det, man var imod, skulde der arbejdes for nedsat Betaling. Det var jo de samme Anker, der ved Lovens Revision i 1924 blev gjort gældende med Hensyn til Nødhjælpsarbejder af de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget, og der skete derfor efter Socialdemokraternes Ønske den Ændring, at der altid skulde arbejdes for overenskomstmæssig eller sædvanemæssig Betaling, idet der dog saa skulde afkortes 15 pCt. af Lønnen, som skulde gaa tilbage til Fonden, og at der ikke længere maatte arbejdes for nedsat Betaling. Herigennem fik man ogsaa Adgang til i højere Grad end tidligere at overdrage Udførelsen af saadanne Arbejder til Entreprenører; hvad der for mange Kommuner var en Lettelse, og denne Bestemmelse blev enstemmigt vedtaget. Naar Forholdet var dette, at en saa fremragende Organisationsmand som selve Formanden for de samvirkende Fagforbund, det ærede 11te Lands-tingsvalgte Medlem (Carl F. Madsen), i Udvalget gav sin Tilslutning dertil sammen med de øvrige Socialdemokrater i Udvalget, der alle mere eller mindre staar Fagforbundenes Ledelse nær, ja, saa maatte man jo vente, at der nu ikke længere fra Arbejdernes Side vilde blive opponeret mod saadanne Bestemmelser, saa maatte man vente, at de nu vilde blive gennemført, og denne Optimisme er jeg ogsaa fremdeles i Besiddelse af. Jeg udtalte ved anden Behandling af Lovforslaget i dette høje Ting som Ordfører for Udvalget, at denne Æn-